

Есе про війну
Владислава Гавриш

Війна – страшна, безжалісна, скорботна. Але чи можна знаходити позитивні моменти та бути щасливим серед всього жаху?

Зрозуміло, що скільки людей, стільки і думок, але я вважаю так.

По-перше, розглянемо ситуацію, якщо людина на фронті. У неї немає нормальної їжі, води. Вона далеко від родини, щодня обмаль відпочинку, спокою. Чи зможуть військові знаходити позитивні моменти у цей час? Здається, що ні. Але ж, якщо замислитися, то є варіант позитиву на фронті – розуміння, що у «спокійних» містах України люди живуть так, нібито війни немає, вони радіють, сміються, шуткують. Напевно, це єдина надія жити та продовжувати боротьбу для військових.

Звісно, війна не забудеться вона залишить великий слід у кожній родині України. Спогади про неї не вийде перекреслити, залатати чи забути. Ремарк казав так: «А час – він не лікує...час – поганий лікар...примушує забути про біль старих ран завдаючи все нові і нові».

По-друге, ніхто не знає точної дати кінця війни, хоча і сподівається на як найближчу. Тому як можна залишити життя, дитинство, кохання на потім? На післявоєнні часи. Треба усвідомити, що позитив та щастя ховається там, де ми не помічаємо. Щастя стоїть за шторами у кімнаті, коли ви прокидаєтесь. Щастя виглядає з холодильника, коли ви їсте. Щастя у кожному листочку, кожній квіточці, хмаринці, краплині дощу, коли ви гуляєте. Воно завжди поруч, але ми його не помічаємо, тому що весь час зайняті думками про майбутнє щастя і тільки через деякий період часу ми розуміємо, що тоді буди щасливими, але на насолоджувалися усім тим, що в нас було.

Підсумовуючи, я хочу сказати, що забувати про війну неможна, але ставити переживання на перший план у своєму житті в корені невірно. Ці слова можу підтвердити цитатою зі збірки Гавриш Владислави та Гавриш Ярослави «Як хочеться повернутися у рідне місто Слов'янськ!» :

Все буде добре – я це знаю,

Я вірю в це і я цього бажаю.

Все буде мир – Вас щиро запевняю.

Інакше неможливо, я вважаю.

Тому поки є можливість, треба знаходити позитив у всьому, насолоджуватися кожним днем, хвилиною, секундою...., тому що потім буде запізно....

Хай живе у Вашому серці віра у сили військових! Цінуйте кожну мить свого життя та будьте щасливі заради найскорішого закінчення війни, заради миру!